

ligeoverfor en Bærgeløs. Jeg vil henstille til den ærede Regjering, om den ikke maatte finde Anledning til, ved at anstille Forhør over de forskjellige slesvigiske Embedsmænd, der nu ere samlede her i Byen, og som med større eller mindre Møjsommelighed have maattet søge tilbage hertil ad de lange Omveje, der nu ere de eneste, som knytte os til Ulandet, at søge at konstatere nogle af de Optrin, som have fundet Sted i Slesvig, for at det dog ikke skal gaae ud i Verden, at, hvad der er skeet derovre, er foregaaet, som jeg fornylig læste, i den „fjønnefte No og Orden.“ Det her foreliggende Tilfælde er, som sagt, det værste og meest graverende af dem alle; men naar man alvorlig tager fat paa dette, haaber jeg, at man tillige skal faae fat paa de mange andre. Det er med denne Henstilling til Regjeringen, at jeg, for mit Vedkommende, haaber at kunne slutte denne Forespørgsel.

Konseilspræsidenten: Det ærede Medlem, der nu fatte sig, veed, at jeg ikke generer mig for at udtale min Mening ligeoverfor ham, og han vil derfor ogsaa troe mig, naar jeg siger, at jeg ikke havde den fjønneste Tanke om at sigte til ham i hans Egenstabs som Redaktør af et Blad, naar jeg talte om Bladens Upaalidelighed. (Vilje: Jeg har ikke hentydet til den ærede Minister!). Det er ganske sikkert, at den tydske Presse vrimler af saa uendelig mange upaalidelige Efterretninger, navnlig om, hvad den danske Regjering er ifærd med at gjøre eller har gjort, indeholder saa forvildede og forvanskede Fremstillinger, at man kun kan beklage, at disse blive optagne i danske Blade som Oplysninger, undertiden endog med udhævet Tryk; men, som sagt, jeg har ved at omtale Bladene aldeles ikke tænkt paa det ærede Medlem, og det glæder mig nu at høre, at han ved sine Udtalelser i den Henseende heller ikke har sigtet til mig. Jeg skal tilføie, at jeg ikke troer, at Nogen kan staae inde for sin Forpagter; en saadan Mand er en selvstændig Person, som ingen Eier har Magt over; det vilde gaae Eierne meget galt, hvis de skulde staae inde for deres Forpagteres politiske Sympathier.

Forøvrigt kan jeg ikke Andet end beklage de Uttringer, som i denne Anledning ere fremkomne fra det ærede Medlem. — Hvad Bestyrelsen af Slesvig angaaer, da tager han virkelig feil, naar han troer, at denne ikke har været alvorlig og planmæssig fra den 31te December til den 24de Januar. Jeg skal i den Henseende eksempelvis bemærke, at der er blevet frataget de Godseiere Politimyndighed, som nægtebe at aflægge Hans Majestæt Hylbingseden; dette viser, at Regjeringen i Slesvig paa ingen Maade var en saadan, der ikke betragtede sig for fuldkommen istand til at tage de alvorligste Beslutninger; de bleve tagne i det Tidsrum, den ærede Taler nævnebe, nemlig fra 31te December til 24de Januar. Hvad jeg før her har udtalt, udtalte jeg dengang for den Mand, der havde at gjøre med Bestyrelsen af Slesvig, som Noget, Regjeringen var aldeles rede til. — Jeg skal tilføie, at jeg dengang fik et Brev fra en Herredsfoged i Slesvig, som beklagede sig over Stemningen, over en vis Urolighed, en Gjæring i Gemhinderne, hvorfor han meente, at man burde skride ind. Jeg skrev selv tilbage til ham: Saadanne almindelige Udtalelser føre ikke til Noget, men staa os en eneste Kjendsgjerning, staa os Bevise for, at der blot er een Sammenføren i deres Jurisdiktion, og jeg staaer inde for, at han ikke skal blive staaet. Dette skrev jeg til den paagjældende Herredsfoged, og det var den Mand, der i de 24 Dage gif igjennem det slesvigiske Ministerium, og som siden den Tid er vedbleven. Der er en uhyre lang Veie imellem ubestemte Rytters Angivelse og et virkelig Beviis; naar man gaaer Rytterne paa Livet, saa opløse de sig som oftest i taagede Lustfikkelse; det, der synes at være saa fast begrundet, bliver til Intet. Vi kjende jo selv allehaande Rytter, som have cirkuleret, jeg har været med at søge Oplysninger derom, og det har da viist sig, at det Hele var uden Mening og Grund, saasnart man fik paalidelige Efterretninger om Sagen. Derfor gjentager jeg min Erklæring, ikke som Noget, der nu skal skee, men som Noget, hvorefter der er handlet i den forbigangne Tid: at, dersom der havde foreligget tilstrækkeligt Beviis for, at nogen Slesviger havde hyl-